

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 22

Vydána dne 27. května 1963

Cena 60 hal.

OBSAH:

38. Vyhláška Ústřední správy energetiky o zřizování a provozování zařízení pro výrobu a rozvod tepla
39. Vyhláška předsedy Státního úřadu sociálního zabezpečení o zrušení vyhlášky č. 63/1960 Sb., kterou se upravuje rozhodování o některých dalších dávkách důchodového zabezpečení (pojištění) národními výbory Jiho-
moravského kraje
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

38

VYHLÁŠKA

Ústřední správy energetiky

ze dne 16. května 1963

o zřizování a provozování zařízení pro výrobu a rozvod tepla

Ústřední správa energetiky stanoví na základě
uznesení vlády Československé socialistické repub-
liky č. 1088/1960 a č. 321/1963:

I

Rozsah platnosti

§ 1

Tato vyhláška se vztahuje na:

- výrobní tepla, s výjimkou drobných individuálních zařízení pro výrobu tepla, která jsou pro ústřední zásobování širšího okruhu spotřebitelů nevhodná (§ 23),
- zařízení pro rozvod tepla, která jsou určena k dodávce tepla více spotřebitelům (dále „zařízení pro veřejný rozvod tepla“ — § 24) a
- tepelné přípojky (§ 25),
s příslušenstvím.

II

Všeobecné zásady

§ 2

Pečovat o ekonomické uspokojování vlastní potřeby tepelné energie v závodech a podnicích a o její hospodárné a účelné používání je povinností provozovatelů těchto podniků a závodů, a pokud jde o bytovou a komunální spotřebu, národních výborů. Tyto orgány a organizace také plánují pro tyto účely potřebné prostředky.

O účelnou koordinaci a uspokojování potřeb tepla, o docilování maximální efektivity ve výstavbě a v provozu zařízení pro výrobu a rozvod tepla a o jejich nejúčelnější využití pro veřejné zásobování teplem pečují národní výbory za pomoci stálých poradních skupin pro energetické otázky.

§ 3

Při plánování zásobování průmyslu i obyvatelstva teplem je nutno co nejvíce využívat dosavadních zdrojů tepla, zejména jejich rekonstrukcemi nebo rozšiřováním a volit řešení, která přinášejí nejvíce výhod z hlediska společenského. Přitom je třeba v široké míře organizovat sdruženou investiční výstavbu zařízení pro výrobu a rozvod tepla, která mají sloužit více spotřebitelům (§ 17 a násl.).

§ 4

Závody, které spotřebovávají teplo pro účelovou výrobu, a okresní národní výbory na úseku bytové a komunální spotřeby tepla jsou povinny shromažďovat a zpracovávat údaje o současné i výhledové spotřebě tepla v takovém rozsahu, aby na základě jejich rozborů bylo možno provádět potřebné závěry pro plánování výroby, rozvodu a spotřeby tepla.

§ 5

[1] Národní výbory za pomoci stálých poradních skupin pro energetické otázky řeší způsob nejúčelnějšího a nejehospodárnějšího zásobování teplem na základě komplexních rozborů a bilancí potřeb a zdrojů tepla ve sledované oblasti; přitom musí vždy zkoumat i možnosti současné ekonomické výroby elektřiny v uvažovaném zdroji tepla podle národohospodářských hledisek účelnosti a hospodárnosti. Při svém rozhodování národní výbory dbají též na hygienickou ochranu ovzduší, zejména při zřizování tepelných zdrojů v hustě obydlených oblastech.

[2] Navrhuje-li se výstavba zařízení pro výrobu nebo rozvod tepla v zájmu určité organizace, zajistí vypracování potřebných rozborů a bilancí podle předchozího odstavce ve spolupráci s plánovací komisí příslušného národního výboru tato organizace (jde-li o více organizací, zpravidla organizace, která má být hlavním investorem podle § 18 odst. 2), popř. orgán nebo organizace, které určí příslušný národní výbor.

§ 6

[1] Aby bylo zajištěno využití výroby tepla též pro výrobu elektřiny v rámci jednotné elektrizační soustavy Československé socialistické republiky, vyžadají si národní výbory při projednávání investičních úkolů, řešících zásobování městských oblastí nebo sídlišť o více než 5000 bytových jednotkách nebo zásobování průmyslových a jiných odběratelů

ze zdrojů tepla o kapacitě vyšší než 30 t norm. páry/hod., vždy před svým vyjádřením stanovisko Ústřední správy energetiky.

[2] Ústřední správa energetiky může si při posuzování investičního úkolu vyžádat předložení dalších podkladů, nutných k technickému a hospodářskému posouzení zamýšlené výstavby; je-li toho v závažných případech třeba, může si též vyžádat k posouzení předložení zadávacího projektu před jeho schválením.

[3] Stanovisko podle odstavců 1 nebo 2 je Ústřední správa energetiky povinna sdělit žadateli do 15 dnů ode dne doručení žádosti, popř. do 15 dnů ode dne jejího doplnění (u investičních úkolů, popř. zadávacího projektu, jejichž posouzení vyžaduje objasnění složitějších vztahů, do 30 dnů).

§ 7

Nedojde-li o určení investora, popř. provozovatele zařízení pro výrobu nebo rozvod tepla mezi zúčastněnými orgány a organizacemi k dohodě, a to ani na úrovni okresního národního výboru, rozhodne o nich příslušný krajský národní výbor. Nejde-li o organizaci řízenou národním výborem, vyžádá si krajský národní výbor před svým rozhodnutím stanovisko orgánu, kterému je tato organizace podřízena.

III

Zřizování a provozování výroben tepla

§ 8

Výrobní tepla, které jsou určeny zcela nebo převážně k vlastní provozní potřebě průmyslových, dopravních, popř. zemědělských závodů (závodní výrobní tepla), zřizují nebo rozšiřují provozovatelé těchto závodů, popř. u nově budovaných staveb jejich investoři.

§ 9

[1] Výtopny a kotelny (blokové a domovní), které jsou určeny k zásobování bytové a občanské výstavby teplem, zřizují a rozšiřují zpravidla vlastníci (správci), popř. investoři objektů, k jejichž zásobování teplem jsou tato zařízení určena. U soustředěné bytové a občanské výstavby zřizují, popř. rozšiřují zařízení pro výrobu a rozvod tepla generální investoři této výstavby. O případných výjimkách z této zásady rozhodují příslušné národní výbory.

(2) Národní výbory, popř. organizace jimi řízené, mohou být po dohodě s Ústřední správou energetiky, je-li to účelné a hospodárné, také investory a provozovateli tepláren, včetně příslušného zařízení pro veřejný rozvod tepla.

(3) Slouží-li výroba tepla, zřízená podle odstavce 1 nebo 2 více spotřebitelům, rozhodne příslušný národní výbor, která organizace ji má provozovat.

(4) Výtopny, které vzniknou rekonstrukcí z výrobní elektřiny ve správě energetického podniku, popř. ze závodní výrobní elektřiny, pokud jsou určeny zcela nebo převážně k uspokojování bytové a komunální potřeby tepla, se zpravidla převedou po dohodě s nadřízeným orgánem dosavadního provozovatele do správy a provozu organizace místního hospodářství, určené příslušným národním výborem.

§ 10

(1) Je-li možno docílit vhodnou rekonstrukcí nebo rozšířením výroby tepla účelného využití takové výroby pro hospodárnou dodávku tepla dalším odběratelům, je provozovatel výroby povinen dát provést její rekonstrukci nebo rozšíření v rozsahu stanoveném, nedojde-li k dohodě, příslušným národním výborem. O úhradě investičních nákladů a o výši podílů zúčastněných organizací na těchto nákladech platí ustanovení § 17 a násl. Rekonstrukci, popř. rozšíření výroby tepla nutno uskutečnit tak, aby nedošlo k narušení účelové výroby jejího provozovatele.

(2) Rekonstrukci, popř. rozšíření výroby tepla podle předchozího odstavce, ať byly vyvolány zvýšenou potřebou tepla u provozovatele výroby nebo u odběratelů, je provozovatel výroby tepla povinen provést také tehdy, slouží-li již výroba dodávce tepla více odběratelům a zajištění jejich zásobování teplem jiným způsobem by nebylo z hlediska koncepce vývoje zásobování teplem účelné nebo hospodárné. Ustanovení § 17 a násl. o úhradě investičních nákladů s tím spojených platí i v těchto případech obdobně.

§ 11

Energetické podniky zřizují teplárny pro veřejné zásobování teplem v rozsahu stanoveném státním plánem rozvoje národního hospodářství a tyto teplárny provozují.

IV

Zřizování a provozování zařízení pro rozvod tepla

§ 12

(1) Energetické podniky jsou v rozsahu stanoveném státním plánem rozvoje národního hospodářství investory zařízení pro veřejný rozvod tepla z výroby tepla (tepláren, elektráren), které budují nebo provozují energetické podniky, pokud nejde o zařízení pro veřejný rozvod tepla pro nově budovaná sídliště.

(2) Investory zařízení pro dodávku a rozvod tepla, která jsou určena převážně k dodávce tepla pro průmyslové nebo jiné závody, jsou provozovatelé těchto závodů, resp. u nově budovaných závodů jejich investoři, pokud nedojde k jiné dohodě v rámci sdružené investiční výstavby těchto zařízení podle § 17 a násl.

(3) Investory zařízení pro veřejný rozvod tepla v ostatních případech jsou organizace řízené národními výbory, pokud nedojde k jiné dohodě.

§ 13

(1) Provozovatelem zařízení pro veřejný rozvod tepla má být, nebrání-li tomu vážné důvody, zásadně jedna organizace.

(2) Energetické podniky provozují kromě zařízení pro veřejný rozvod tepla, která samy zřídily jako investoři (§ 12 odst. 1), také ostatní zařízení pro veřejný rozvod tepla, která rozvádějí teplo z výroby tepla (tepláren, elektráren) ve správě energetických podniků, i když investory těchto zařízení byly jiné organizace.

(3) Zařízení pro veřejný rozvod tepla, která jsou určena převážně k zásobování městských sídlišť teplem a rozvádějí teplo z výroby tepla ve správě jiných než energetických podniků, provozují organizace řízené národními výbory, pokud nedojde k jiné dohodě.

(4) Zařízení pro dodávku a rozvod tepla, která jsou určena převážně k dodávce tepla pro průmyslové nebo jiné závody, provozují tyto závody, pokud nedojde k jiné dohodě.

V

Zřizování a provozování tepelných přípojek a odběrných tepelných zařízení

§ 14

Tepelné přípojky zřizují nebo rozšiřují za podmínek stanovených provozovatelem zařízení pro ve-

řejný rozvod tepla na svůj náklad vlastníci staveb nebo zařízení, která mají být k tomuto zařízení připojena, popř. u nově budovaných staveb nebo zařízení jejich investoři. Takovými podmínkami může zejména být uloženo, že investoři tepelných přípojek jsou povinni po vydání povolení k jejich trvalému provozu (užívání) převést přípojku, není-li již národním majetkem, bezúplatně do vlastnictví státu a správy provozovatele zařízení pro veřejný rozvod tepla, na které se tepelná přípojka připojuje.

§ 15

Pokud dosavadní tepelné přípojky nebo jejich části jsou ve správě jiné organizace než provozovatele zařízení pro veřejný rozvod tepla, dohodne se s nimi provozovatel tohoto zařízení o jejich převodu do jeho správy.

§ 16

Odběrná tepelná zařízení připojená na tepelnou přípojku, jakož i ostatní zařízení pro neveřejný rozvod tepla zřizuje a provozuje na svůj náklad odběratel.

VI

Zřizování a provozování společných zařízení pro výrobu a rozvod tepla

§ 17

Okresní a krajské národní výbory organizují sdruženou investiční výstavbu zařízení pro výrobu a rozvod tepla, sloužících více spotřebitelům. Nedojde-li o investorství a o podíl zúčastněných organizací na investičních nákladech na úrovni okresních národních výborů k dohodě, rozhodují o nich krajské národní výbory (§ 33 odst. 3 a § 41 č. 8 vlád. nař. č. 71/1960 Sb.), a to, nejde-li o organizaci řízenou národním výborem, po vyjádření orgánu, kterému je tato organizace podřízena.

§ 18

(1) Při sdružené investiční výstavbě (event. rekonstrukci, doplnění nebo rozšíření) zařízení pro výrobu nebo rozvod tepla, zajišťuje výstavbu hlavní investor, kterého schvaluje okresní národní výbor. K řešení společných otázek souvisejících s přípravou a zajišťováním sdružené výstavby zařízení pro výrobu nebo rozvod tepla, popř. s jeho provozem, mohou zúčastněné orgány a organizace vytvářet jako svůj poradní a pracovní orgán teplotařské výbory. Tyto výbory se mohou zejména přesvědčovat o po-

stupu a hospodárnosti výstavby společného zařízení a jeho provozu a nedostačuje-li společný zdroj svým výkonem ke krytí potřeby tepla zúčastněných odběratelů, navrhuje opatření k vyrovnání tepelné bilance.

(2) Hlavním investorem je

- a) při nové výstavbě zpravidla organizace, která má pro výstavbu nejvhodnější podmínky (např. vhodné staveniště, kvalifikovaný personál apod.), popř. organizace, která má být největším odběratelem tepelného výkonu z budovaného tepelného zdroje v konečné etapě výstavby;
- b) při rekonstrukci, doplnění nebo rozšíření dosavadních zařízení organizace, která má tato zařízení ve své správě (vlastnictví).

§ 19

(1) Při sdružené výstavbě (rekonstrukci nebo rozšíření) zařízení pro výrobu nebo rozvod tepla platí zásada, že podíly na investičních nákladech se rozdělí mezi účastníky, pokud nedojde k jiné dohodě, v poměru plánovaných odběrů tepelných příkonů v konečné etapě plánované výstavby, včetně spotřeby tepla na výrobu elektřiny teplotařským způsobem.

(2) Organizace zúčastněné na výstavbě společného zařízení převedou hlavnímu investorovi investiční prostředky (podíly na investičních nákladech) v dohodnuté, popř. stanovené výši.

(3) Zařízení vybudované ze společných investičních prostředků bude ve správě organizace, která je bude provozovat.

(4) Vznikne-li po vybudování společného zařízení pro výrobu a rozvod tepla další potřeba tepla vyžadující rozšíření, popř. rekonstrukci společného zařízení, uhradí s tím spojené náklady ze svých prostředků organizace, u které tato potřeba vznikla.

§ 20

Jsou-li investiční náklady na sdruženou výstavbu ústřední výroby tepla (§ 23) a souvisejícího zařízení pro rozvod tepla vyšší, než by byl souhrn investičních nákladů na vybudování individuálních zařízení pro výrobu tepla u jednotlivých účastníků, může být rozdíl v investičních nákladech v odůvodněných případech obecného zájmu uhrazen z prostředků státního rozpočtu podle zvláštních předpisů.

§ 21

[¹] Účastníci, kteří se sdruží ke společné výstavbě (rekonstrukci, rozšíření apod.) zařízení pro zásobování teplem, budou odebírat z tohoto zařízení teplo za cenu odpovídající vlastním výrobním nákladům, včetně nákladů na provoz rozvodného zařízení, s připočtením rentability 3 %. Jestliže by však fakto stanovená cena tepla měla být výjimečně vyšší než státní velkoobchodní cena tepla, musí být schválena již při projednávání přípravné dokumentace sdružené výstavby (rekonstrukce, rozšíření apod.) zařízení pro výrobu nebo rozvod tepla příslušným národním výborem.

[²] Odběratelé, kteří se na sdružené výstavbě (rekonstrukci, rozšíření apod.) zařízení pro zásobování teplem svými prostředky nepodíleli, budou odebírat teplo z tohoto zařízení za státní velkoobchodní cenu. Jsou-li však vlastní výrobní náklady tepla spolu s rentabilitou podle předchozího odstavce výjimečně vyšší než tato cena, budou hradit tuto vyšší cenu.

§ 22

Provozovatel výroby tepla nemůže jednostranně zrušit závazek k dodávce tepla odběrateli, který přispěl zaplacením investičního podílu na společnou výstavbu (rekonstrukci, rozšíření) provozovatelova zařízení pro výrobu tepla.

VII

Ustanovení společná a závěrečná

§ 23

Výrobní tepla

Výrobními tepla se rozumějí zejména teplárny, elektrárny s dodávkou tepla, výtopny a kotelny (blokové a domovní).

§ 24

Zařízení pro veřejný rozvod tepla

Zařízení pro veřejný rozvod tepla jsou zařízení (vedení a stanice s příslušenstvím), která vycházejí z výroby tepla a slouží dodávce tepla více odběratelům.

§ 25

Tepelné přípojky

[1] Tepelnou přípojkou se rozumí tepelné vedení, které odbočuje od zařízení pro veřejný rozvod tepla směrem k odběrateli a je určeno k připojení odběrných tepelných zařízení.

[2] Tepelná přípojka začíná směrem k odběrateli odbočením od zařízení pro veřejný rozvod tepla a končí u přívodního potrubí první a u vratného potrubí poslední uzavírací armaturou v objektu odběratele. Je-li přívodní a vratné potrubí opatřeno ještě před objektem odběratele uzavíracími armaturami, patří tyto armatury k zařízení pro veřejný rozvod tepla.

[3] Odběrná tepelná zařízení jsou zařízení, která jsou připojena na tepelnou přípojkou a jsou určena k odběru tepla.

[4] Hranici mezi tepelnou přípojkou a odběrným tepelným zařízením v pochybnosti stanoví provozovatel, popř. investor zařízení pro veřejný rozvod tepla.

§ 26

Ústřední správa energetiky, organizace jí pověřené, jakož i národní výbory a jejich orgány jsou oprávněny požadovat od investorů a provozovatelů zařízení pro výrobu a rozvod tepla informace a podklady nutné k plánování výroby, rozvodu a spotřeby tepla a k rozborům jejich ekonomie v rozsahu dohodnutém se zúčastněnými ústředními úřady a orgány.

§ 27

Podle zásad pro určení investora zařízení pro veřejný rozvod tepla uvedených v § 12 se postupuje teprve u investičních akcí, u kterých ke dni 1. června 1963 nebylo dosud rozhodnuto o jejich investoru.

§ 28

Úprava obsažená v této vyhlášce nabyla účinnosti dnem 11. ledna 1961,*) s výjimkou § 12, 13 a 24, které nabývají účinnosti dnem 1. června 1963.

Ministr:

Korčák v. r.

*) Úřední list Československé socialistické republiky, částka 2 ze dne 11. ledna 1961.

39

VYHLÁŠKA

předsedy Státního úřadu sociálního zabezpečení

ze dne 13. května 1963

**o zrušení vyhlášky č. 63/1960 Sb., kterou se upravuje rozhodování
o některých dalších dávkách důchodového zabezpečení (pojištění)
národními výbory Jihomoravského kraje**

Předseda Státního úřadu sociálního zabezpečení stanoví v dohodě se zúčastněnými ministry, Jihomoravským krajským národním výborem a s Ústřední radou odborů podle § 69 odst. 1 zákona č. 55/1958 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 41/1958 Sb., a podle § 75 odst. 4 zákona č. 32/1962 Sb., o sociálním zabezpečení družstevních rolníků:

§ 1

Zrušuje se vyhláška č. 63/1960 Sb., kterou se upravuje rozhodování o některých dalších dávkách důchodového zabezpečení (pojištění) národními výbory Jihomoravského kraje; národní výbory tohoto kraje rozhodují proto ve věcech důchodového zabezpečení družstevních rolníků a ve věcech dů-

chodového pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících ve stejném rozsahu jako národní výbory v ostatních krajích.*]

§ 2

Bylo-li proti rozhodnutí národního výboru, vydanému podle vyhlášky č. 63/1960 Sb. před 1. červnem 1963, podáno odvolání, rozhodne o něm národní výbor nejbližší vyššího stupně, i když vydané rozhodnutí se týká věci, v níž od uvedeného dne rozhoduje Státní úřad sociálního zabezpečení.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. června 1963.

Předseda:

Vlasák v. r.

*] Vyhlášky č. 151/1960 Sb. a č. 84/1962 Sb.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBEČNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Předseda Ústředního geologického úřadu vydal:

1. Výnos ze dne 30. října 1962 SZ: 223/3-Ba/We-1962

o prémiování a poskytování odměn inženýrsko-technickým a administrativním pracovníkům (účinnost dnem 1. ledna 1963) ve znění úpravy provedené příkazem předsedy č. 2 z 2. února 1963 (účinnost dnem 1. dubna 1963), který zajišťuje neodkladná opatření v osobní hmotné zainteresovanosti a odměňování v souvislosti se zabezpečením úkolů plánu na rok 1963.

Tímto výnosem se zrušuje výnos předsedy Ústředního geologického úřadu o prémiování inženýrsko-technických a administrativních pracovníků resortu Ústředního geologického úřadu SZ: 223/3-Ba/We-1962 z 18. ledna 1962.

Výnos ze dne 31. října 1962 SZ : 223/2-Ba/We-1962

o prémiování a poskytování odměn dělníkům zaměstnaným v národních podnicích geologického průzkumu

(účinnost dnem 1. ledna 1963) ve znění úpravy provedené příkazem předsedy č. 2 z 2. února 1963 (účinnost dnem 1. dubna 1963), který zajišťuje neodkladná opatření v osobní hmotné zainteresovanosti a odměňování v souvislosti se zabezpečením úkolů na rok 1963.

Tímto výnosem se zrušuje výnos předsedy Ústředního geologického úřadu o prémiování horníků a dělníků zaměstnaných v národních podnicích geologického průzkumu čj. 223/3-1959 ze dne 10. července 1959 ve znění výnosu předsedy Ústředního geologického úřadu SZ : 223/3-1961 ze dne 1. září 1961.

3. Výnos ze dne 15. listopadu 1962 SZ : 223/5-Rg/We

o poskytování prémie a odměn za splnění úkolů rozvoje vědy a techniky.

Tento výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1963 a nahrazuje ustanovení § 4 až 29 vyhlášky č. 196/1959 Ú. l. a zrušuje se jím směrnice Ústředního geologického úřadu č. 9 ze dne 4. dubna 1961.

Do shora uvedených výnosů a příkazů je možno nahlédnout na Ústředním geologickém úřadě Praha a ve všech národních podnicích (závodech) resortu Ústředního geologického úřadu.

Ústřední geologický úřad a Ústřední báňský úřad vydaly

podle § 9 odst. 6 vyhlášky č. 22/1961 Sb. a podle § 47 odst. 1 písm. c) zákona č. 41/1957 Sb. (horního zákona) v dohodě se Státní plánovací komisí, ministerstvem financí a Ústředním výborem odborového svazu zaměstnanců v hornictví a energetice

společné směrnice ze dne 5. dubna 1963 čj. 2531/63, kterými se doplňují směrnice a pokyny Ústředního geologického úřadu ze dne 1. července 1962 čj. 9/1962 pro výzkum a průzkum ložisek nerostných surovin.

Směrnice, které nabývají účinnosti dnem 1. července 1963, platí jen pro resort Ústředního geologického úřadu. Směrnice se týkají průzkumných prací báňského charakteru a většího rozsahu, nově stanoví povinnost předkládat předem projekty těchto prací k vyjádření příslušnému obvodnímu báňskému úřadu a blíže vymezují povinnost zajištění nebo likvidace takových průzkumných děl v případech, kdy nedojde k jejich převzetí těžební organizací.

Podnikům a závodům geologického průzkumu rozeslal směrnice Ústřední geologický úřad. Do směrnic je možno nahlédnout u každého obvodního báňského úřadu a u Ústředního báňského úřadu v Praze 1, Kozí 4.

Ministerstvo dopravy a spojů

vyhlásilo opatřením ze dne 12. prosince 1962 čj. 44 664/1962-10/1

Tarif pro přepravu a výkony zvířecími potahy.

Tarif byl uveřejněn v Tarifním věstníku č. 51 ze dne 24. prosince 1962. Platí pro výpočet přepravného za přepravy a jiné výkony zvířecími potahy, prováděné za úplatu. Neplatí pro stěhování nebo přepravu nábytku stěhovacími vozidly, pro sbližování, vyvážení a odvoz dříví a kůry z lesa a pro zemědělské polní práce, pro které platí zvláštní předpisy.

Tarif platí od 1. ledna 1963. Tím pozbývají platnost vyhlášky č. 728/1940 Ú. l. I, ve znění vyhlášky č. 446/1945 Ú. l. I, č. 551/1950 Ú. l. I a č. 552/1950 Ú. l. I, jakož i veškerá cenová opatření vztahující se k činnosti v něm zahrnuté, zejména výměry a úpravy stanovené býv. Nejvyšším úřadem cenovým pro pravidelný a nepravidelný svoz syrového mléka, pro přepravu mlékárenských výrobků apod.

Do Tarifního věstníku je možno nahlédnout u odborů dopravy krajských a okresních národních výborů a u krajských dopravních středisek a jejich okresních poboček.